

Xri

Sangen Merkellinen Historia,

Sumalan Hengen suuresta Armo-
työstä kolmen Judan tytär-
lapsukaisen tykönä.

Ensin

Sarasta Ruokixi kääntty

Ja nyt

Hänen verrattoman sydämdä liikuttawaisen
sisällepidonsa tähden Suomexi tehty.

H. Renqvistillä.

Wapahtaja on sanonut:

Sallikat lasten tulla minun tyköni

Mark. 10: 14.

T u R U S A, 1815.

Prändähtty J. C. Srenckelin ja Pojan tykönä.

Imprimatur.

Åbo den 2 November 1814.

Ad mandatum.

GUSTAF TELENIUS,
Not. Facult. Theol. Aboënsis.

Jumala on Paisans käsenyt:

Sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaks,
kaikesta sydäimestäs j. n. e. Ja nämät sanat
pitää sinun teroittaman sinun lapsilles ja niistä pu-
human huonea istuisas, ja tiellä käydesäs, maata
pannesas ja nostesas, 5 Mos. 6: v. 5, 7.

Kolmen Judalaisen Lapsen Rään- lymisestä uskon Jesuren Christuren päälle.

Koska Pyhä Henki Jumalan Sanan kautta alati Sielussa vaikutta; niin taita Hän myöskin lasten sydämissä vaikutta yhden ikä-
weikemisen Herran Jesuren ja Hänen ar-
monsa perän, niin pian kuin lapset ottawat
tarkan waarin Hänen vaikuturistans, ja sal-
diwat johdatta isiäns Jesuren Mutualliseen
tundemiseen. Senpäälle löytäminä me waasan
sanomattoman todisturen tässä Merkillisessä
Historiasa Kolmesta Judan lapsesta.

Yhdessä Judalaisella Berlinissä hänen
waimons kanssa oli Kolme Tytärtä, joista
wanhin oli 12 toinen 10 ja kolmas 8 wuo-
den wanha. Koska nämät lapset olit sille
ijälle tulleet, että he taisit käydä ulkona Rau-
pungin kaduilla; niin pidit he kanssa käymi-
stä Christittyin lasten kanssa, jotka wiatto-
mudesans puhuit heille, että Jumalan Poika
oli Taimasta tänne maan päälle tullut, ollut
lapsena ja tullut kaswateturi Hänen Elatus
wanhemmildans, että tämä Jumalan Poika
on meidän Wälimiehem ja Sowittajam, että
Hän ympärins leikkauresa kuguttin Jesurexi,
2 3 ja

ja että tämä Jeesus koska Hän oli niin kuin ihminen täydeni kaswanut, on päällens ottanut kaikkein ihmisten syndi welan ja rangaistuksen ja niin kuin Jamalan Karissa kändänyt koko mailman synnit, myöskin että Hän on andanut Judalaisten duomita ihens ristin kuolemahan. Mutta Judan kansa ei tiennet eikä uskonet, että ristin kuolema oli Hänelle Hänen Taiwälliselda Isäldäns määrätty, että Hänen piti niin kuin Walimiehen sowitzaman mailma Hänen werensä wuodatuksen kautta, ja että ihmiset ainoastans Hänen kauttans taitawat autuiri tulla. Edespäin sanoit Christilliset lapset, että meidän Herra Jeesus rakastaa kaikkia ihmisiä, erinomattain lapsia, myöskin Judan lapsia. He pidit myös usein rukouksia yhdessä Judan lasten kanssa, ja luit heidän edesäns: Isä meidän, Toisen Uskon Kappalen Lunastuksesta, ja monda Raamatun paikkaa. Judan lapset otit tarkan waarin ja opit nämät kappalet ulkoa päin lukemaan. Koska he usein kuulit, että meidän Herra Jeesus on lunastanut kaikki ihmiset, ja tahtoo nyt armosta ja rakkaudesta tehdä kaikkia autuiri, myöskin lapsia; niin waikeutti Pyhä Hengittäiten kolmen Tyttären sydämesä yhden niin fisällisen ikäwöikemisen Herran Jeesuksen ja Hänen armonsa perän, että he kessänäs päätit andaxens kasta ihens ja tullaxens totisiri Christityxi. Siinä tarkoituksesä menit he Magister Kamaanin tygö, joka Pappina oli Marian Kirkosa Berlinin Kaupungisa.

Se wanhin sisar meni Papin eteen ja sanoi: Tästä tulen minä teidän tygönnö raka-

kas

Kas Herra Magister! molembain minun sisar-
 teni kansa, ja rukoilin, että te ottaisitte
 meitä teidän holhourenne alle; me tahdomme
 tulla Christoryxi, että meilläkin olis osa Je-
 susesta Nazarenuksesta, joka on totinen Ju-
 mala ja ihminen, ristin päällä kuollut kaik-
 kein edestä, myöskin meidän wiheliäisten lap-
 sukaisien edestä. Ei mitään muu waadi mei-
 tä, waan ainoastans rakkaus sen ristinnauhi-
 tun Jesuren tykö, ja tätä rakkautta emme
 taida kauvemman hillitä; sentähden rukoi-
 lemme teitä, että te armahtaisitte meidän
 lapsi parhain päälle.

Koska Magister Ramaan tämän kuuli,
 luuli hän että lapset olit tehnet rikoksen ko-
 tonans, niin että he pelkäisit rangaisiusta.
 Sentähden käski hän heitä siweydellä, että he
 menisit kotians, ja olisit niin kuin hywän
 tapaiset lapset Wanhembiansa kohtan, Ju-
 malan käskyn jälkeen Lausa. Mutta he lan-
 geisit kaikki kolme polwillensa maahan Pa-
 pin eteen, ja rukoilit Händä, ettei hän Je-
 suren tähden ajais heitä tyköns koska ei mi-
 kään muu koko maailmasa ole pakottanut hei-
 tä hänen tyköns, waan ainoastans se suuri
 rakkaus, kuin heidän sydämesäns paloi Her-
 ran Jesuren tykö; sentähden olit he wah-
 wasti päättäneet, että ennen anda igens kuo-
 letta, kuin hyljätä Herran Jesuren, joka ri-
 stin päällä heidän lunastanut on. Jesuren
 omaisudexi tahdoit he tulla, ja ei koston hä-
 nestä erota, se maktoi käyda heidän kansans
 kuinga tahtons. Niin makaisit nämät kolme
 lasta Papin edestä ja rukoilit palawilla kyy-
 nelillä: Armahdat meidän lapsi raukkain
 päälle;

päälle! Me tahdomme ainoastans uskoa Jesu-
suren Christuren päälle; älä aja pois, me
emme lähde teidän tyköänne; sentähden me
rukoilemma teitä: auttakat meitä, että me
sen Pyhän fasten kautta tulisimme osalliseksi
Jesuren werisestä Sowinnosta.

Pappi nousi ja suurimmassa ihmettelemi-
sellä kageli lasten päälle heidän sydämessisen
ikänsä ikänsä tähden armon perän Christu-
resa, ja kuinga he sydämessisestä rakkaude-
sta Häändä kohtan tahtoiti kieltä kaisen mail-
masa, ainoastans woittarensa autuuden Hä-
nesä. He makaisit polhullansa niin kauwan
Papin edessä, kuin hänen täytyi makutta,
että hän ottaisi heitä työnsä. Tämän pääl-
le otti se mainittu Pastori nämät kolme Ju-
dalaisen lasta työnsä, kuitengin Korlian Esi-
wallan luvan kautta.

Koska se jongun ajan perästä tuli Wan-
hemmille tiedori; niin he menit Papin tygö
lapsians poisottamaan; mutta nyt ei tain-
nut hän anda lapsia tykönsä ilman luvata,
sitte kuin se Esivallan tykönsä ilmoitettu oli.
Sitä warten määräs Hänen Kuningal. Ma-
jestetins neljän Papin Kokouren, nimittäin
Kari Reformertan: Herr Jablonstyn ja
K h e n b a c h i n, ja Kari Lutheranin: Herr
P a s s a r d i n ja L e r i n g i n. Näitten piti
asia tutkiman tarkasti, jos lapset, Wanhem-
bains tahtoa vastan taittäisin holhoureen ot-
ta, ja opetetta Christin Oppiin, ilman sen
oikeuden rikkomata kuin Wanhemmilla lasten-
sa ylise Luonnonlain jälken on. Päiwä tuli
määrättyi, jona he Wanhembainsa läsnä ol-
lesä,

lesä, piti niillä neljällä Papilla koeteldaman. — Kufin lapsi kuguttin yrinäs ja kysyttin, minkätähden hän on lähtenyt Wanhembains tyköä pois, ja jos hän tahtoo heidän tyköns jällens mennä? Mutta kufin wastais sydämmellisimmällä liikuturella: Ei yriskän ole meitä kässenyt lähtemään Wanhembaimme tyköä, ja ei mikän koko maailmasa ole waadinut meitä ottamaan tätä askelda, waan ainoastans rakkaus Jesuren Makarenuoren tygö, joka on totinen Jumala ja ihminen, ristin päällä koko mailman syndein epestä kuollut myöskin meidän nuorukaisen edestä, ja me ainoastans Hänen kauttans tahdomme autuayi tulla. Tämän päälle luit he: Jsa meidän, Toisen Ustion Kappalen ja muutamita Biblian sanoja, jotka he Christittyin lapsilda olit oppinet.

Suurimmalla ihmettelemisellä kuuldeli Kokous, kuinga sydämen riemulla ja urholisesti nämät Judan lapset puhuit meidän Herrasta Jesuresta ja Hänen rakkaudestans. Mutta tahdottin koetella heidän rakkauttans; sentähden sanottin heille: Jos te tahdotta tulla Christityri, niin teidän täyty tehdä sangen raskaista työtä; te tuletta wihattawari kaikilda ihmisilda; ei yriskän tahdo pitkä kansa käymistä teidän kansanne; te myöskin tuletta hyljättyri teidän Wanhemmildanne; sanalla sanottu: Teidän täyty päässeenne otta kaikki mitä kurjudeyi ja wiheliäisydeyi taittan nimittä, ja olla joka ihmisen pilkana. Tähän wastais lapset: Me teemme mielelläm työtä, waikka wielä weri kyndeimme alda ulos tlykkuis ainoastans me tulemme

Jesuren lapsi. Meitä saadan pilkata, ylönsägoä maailmasa, siitä emme huoli; Taiwasa ei enämbi yhtän pilkaa ole. Jos me waan saamme meidän rakkain Herran Jesuren tykönä olla, niin me tahdomme kaikkia kärsiä. Nyt lumattin heille kaikenlaisia hyviä waatteita, ja kaikkia mitä ikänäns he tahdoit anoa, jos he tahdoit jällen Wanhemmais tygö mennä ja olla heidän tykönäns; mutta lapset wastaisit, mitä autta meitä hyreät waattet? mitä hyödyttä meitä kaikki muu foreus tässä maailmasa? Mailman täyty kummingin Herran hukkua; mutta me tahdomme tulla autuuden perillisi ja Jumalan lapsi; Taiwasa saamme paremmat waattet ja enemmän hywää, kuin maailmasa yrittaittan ylösajatelda. Meidän Wanhemmame tygö emme ensinän mene, sillä me tahdomme Christityri tulla, siiri että mekin tulisim Jesuren kautta autuuri, joka on ristin päällä kuollut syndisten edestä ja nyt tahtoo autuuri kaikkia tehdä. — Wanhemmat, jotka olit yhdessä Kammariisa, joka sen wieresä oli josa kokousta pidettiin, kuulit kōko sen me non, otettiin nyt samaan huoneeseen; he syleilit lapsiansa monilla kynelillä, ja rukoilit heitä lähtemään kansans kotia. Siihen wastais lapset: ei enämbi tässä maailmasa, me kärsimme ennen kaikkia mitä wiheliäisydyri kikutan, kuin ylönnannaisimme meidän rakkain Herran Jesuren. Wanhemmat langeisit polwillens lastens jalkain juureen maahan, ja suuta annoit heidän suille ja käsille, ja rukoilit Taiwaiseen ylötyillä käsillä, että he annaisit myönnnyttä igens ja perän ajatelsit, että he, niin kuin Wanhemmat, ra-

Rastawat enämmän heitä, kuin joku muu, ja
 kysyit heildä sen syytä: Kuinga te, rak-
 kat lapseni! taidatte niin taipumattomat olla,
 ja teidän lapsen sydämmenne sulkea niin
 kowasti, ettei teidän Wanhembainne rukoile-
 miset ja kyynelet teisä woi mitän matkan-
 saatta? Rakkaimmat lapseni! Armahdatat
 teidän Wanhembainne päälle siinä abdistu-
 resa, kuin meidän täytyy teidän tähdenne
 maista; käändäkät teidän aikomurenne, älkät
 tulko Christityxi, älkät huoliko uskoa Jesu-
 yen päälle. Näistä liikuttawaisista eteen ase-
 turista wuosit lapset kyyneleihin, mutta was-
 taisit Wanhemmillensa: emme siinä ikänä
 muuta aikomustam, me tahdomme Jesuyen
 kautta tulla autuixi, Hänä rakastamwa me
 yli kaisen maailmasa, enämmän kuin Wan-
 hembiammekin; me olemme jo Hänelle anda-
 net meidän sydämmem; Hänen pitä koko
 meidän elämän ajan meidän rakkaudem pää-
 maalina oleman. Te rakkat Wanhembam!
 etten nyt enää olekkan meidän Wanhembam,
 emmekä myösk me taida pitää meitäm niin
 kuin teidän lapsenne, niin kauan kuin te
 tahdotta olla Judalaisina ja Jesuyen wihol-
 lisina. Mutta jos tekin päätätte, että tulla
 Christityxi ja uskoa meidän rakkaimman Wa-
 patajam päälle; sen kaikkein syndisten edestä
 ristinnaulitun Jesuyen päälle; kato, sitte
 olemma me teidän lapsenne ja me yhdessä
 rakastaisimme meidän rakasta Herram Jesusta
 ja Hänä rukoilisimme. Mutta ollet te sitä
 tee, (edespäin sanoit lapset), niin me aina
 erillän olemme; emme koston muuta aiko-
 mustam; teidän rukouyenne ja kyyneleenne ei
 kääsä asiassa yhtän auta.

Niin

Niin siis ikkii sekä Vanhemmat että lap-
 set, polvittansa maasa toinen toisesansa,
 että myös jokainen väälelagoja olisit tainnet
 liki vuota kynneliä tästä läsnä olevasta ta-
 pauresta. Niiti, joka enimmästi rakasti sitä
 kessimäistä tytärtäns, tarttui hänen kaulan-
 sa, ja eteenasetti hänelle hänen Niitillisen sy-
 dändä liikuttawaisen rakkaudens, hellimällä
 puhella ja palawilla kynneliä, niin ettei ne
 läsnä olewaifet ilman wäkewimmätä liiku-
 tureta tainnet nähdä ja kuulla, kuinga sy-
 dändä taimuttawaisesti Niiti lastansa rukoili,
 joka kummingin pysyi aikomuresans. Sen
 jälkeen käänsi Niiti ikens Pappein puoleen
 nöyrällä anomisella, että he ajaisit lapset
 pois tyköns, ja ylitubuisit heitä lähtemään
 Vanhembainsa kansa kotia. He osotit ikens
 siinä niin, kuin tahdoit he toden teolla heitä
 aja pois tyköns, ja ei otta heitä vastaan
 Christin oppia oppimaan; waan että heidän
 nyt wältämätä täydyis mennä kottans ja
 olla Vanhembains tyköns. Senpäälle was-
 tais kessimäinen tytär aiwan wapasti: Ja
 minun Niitini! minä tahdon lähteä teidän
 kansanne, niin pian kuin te otatte sen pää-
 tören, että tulla Christityxi, sitte pitää teidän
 oleman minun rakas Niitini ja minä teidän
 tottelewainen eli kuuliainen lapsenne: mutta
 ellet te päättä että Christityxi tulla ja uskoa
 Herran Jesuren päälle; niin en minä kofkan
 endä teidän kansanne lähde. Wihdoin ru-
 peisit jokainen lapsi, kysymään Vanhemmil-
 dansa: Tahdottako te Jesuren Christuren Ni-
 mesä päättä, että tulla Christityxi, niin me
 tahdomma teidän kansanne karsia kaikkia
 mitä meille tapahtua taita? Mieleemme laa-
 tua

tua emme koston muuta; me pysymme Jesu-
 xesta kiini, joka ristin päällä syndisten edestä
 kuollut on, ja tahtoo vapahda kaikkia ilman
 yhdenkään ihmisen muodon kaganodota. Me
 olemme päättäneet, että ilolla ja tubansilla
 kiitorilla, päässemme otta Jesuksen ristin ja
 seurata Händä: waikka me vielä pannaissin
 Spinbusiin ilolla sinnekin menisimme: Jos
 me ainoastans kasieturi tulemme, niin me
 mielelläm tabdomma työtä tehdä. — Se nuorin
 Sijar sanoi: Tosin, waikka minä en yhtän
 ruokakan sais, waan täytyis nälkään kuolla;
 niin minä en sitä huoli, minä olen walmis
 että ennen sassaamaan pääni leikata ja hukut-
 tamaan henceni, kuin ylönnandamaan minun
 kaikkein rakkainda Jesustani. Edespäin sa-
 noit Pappit lapsille: emme teitä wastanota,
 mihingäs luuletta menewänne? kumminain
 täytyy teidän mennä Banhembainne kassa
 kotia; te etten taida waadia kutakan Pappia
 teitä opetukseen ottamaan. — Silloin wastais
 se 8 vuoden wanha tytär: No, ellet te hy-
 wät Herrat, minua wastan otta; niin tulen
 minä kuitengin wastan oteturi minun kaik-
 kein rakkaimmalda Jesuxeldani, joka on ris-
 tin päällä kuollut minun lapsi raukan edestä.
 O! Hän otta minun Hänen rakkaille kähwar-
 silleens, ja et minua koston ijankaikkisesti
 päästä; sillä Hän on werratoin lasten ystävä,
 ja minä rakastan Händä sydämellisesti; sitä
 rakkautta, kuin minun sydämesäni on ei-
 taitta koston sammutetta. — Ja niin rupei-
 sit kaikki kolme itänäns kuin yhdestä suusta
 sanoman: Jesus joka on kuollut ristinpäällä,
 pitää ijankaikkisudessa oleman meidän ainokai-
 sin ja parhain tawaram, jota emme sinä ikä-
 nä

nä hyljä. Ja te hyvät Herrat! voisitte kyllä, Jesuren tähden meille sen rakkouden ottotta, että opetaisitte meitä Kristillisyyteen. — Tämän jälkeen langeisit he polvillensa Paapein eteen maahan, ja suuta annoit sekä heidän käsille että jalvoille monilla kyynelillä; luit vielä Herran heidän Uskonsa Tunnustuksen, heidän Wanhembainsa läsnä ollessa ja jällen vastuudeksi wakatit, ettei mikän muu, waan ainoastans rakkkaus Jesuren tygö oli waadinut heitä kaikkia ylönnandamaan, yrin Wanhembainsakin, mutta sitä ristinnaulittua Jesusta ei he koskan taitais ylönnanda. Tästä lasten yrimakaisuudesta ja puhtasta rakkaudesta sen ristinnaulitun tygö, tuli kaikki läsnä olleaiset, myöskin Papit liikutukseen ja kyynelihiin. Sen ylige ihmeteltin, kuinga yrimkertaisesti, selkiästi, urhollisesti ja järjestyksellä tunnustit nämät Judan lapset Jesusta ja Hänen autuaxi tekewäistä totuuttans. — Wanhemmat, jotka kaiken tämän ohesa olit sapuilla, pyysit lupaa, että vielä Herran saada yrimakaisuudessa puhua lastensa kanssa. Heidän anomuksens sallittin, ja he otit nyt lapsens wieresä olleaiseen Kammariin. Siellä rukoilit Wanhemmat lapsians koko hetken selkeimmillä ja tairwuttawaisimmilla sanoilla, katkerimmilla kyynelillä, hellemillä syleilemisillä, läpitungewaisimmilla eteenaseturilla ja ihanaisimmilla lupaurilla, että annaisit ylivubutella igens ja tulisit kotia; mutta kaikki Wanhembain rukoilemiset, itkemiset kumartelemiset, syleilemiset ja waattimiset olit turhat; ei mikän woinut heidän sydämissä sammutta heidän palawata rakkauuttans Herran Jesuren tygö. Wihdoin wahwistit

wistit kaikki kolme lasta, ettei heillä yhtään pahaa eli vihansuopumutta ole heidän Vanhembiansa vastan; Ei, ei yhtäkään, vaan ainoastans rakkaus Herran Jesuren tygö, joka heidän syndeinsä edestä ristin päällä kuollut oli teki, että heidän täytyi erota heidän Vanhemmistans. Nyt teit Papit viimeisen koettelemuren, että taitwuttawaisemmalla tavalla ylipuhua lapsia menemään Vanhembiansa kansa kotians. Mutta lapset myöskin tässä kerrassa langetsit polwissentansa maahan ja rukoilit sydämellisimmillä kynnelyillä, että vanhemmat yvindans menisit kotia. He myös sen siwusa wahwistit, ettei mikään muu koko maailmasa ole saattanut heitä hyljäämään Vanhembiansa huonetta, vaan ainoastans rakkaus sen ristin päällä kuolluen Jesuren tygö, ja ei mikään maailmasa woiis eroittaa heitä tästä Jesuren rakkaudesta. He julistit myöskin, että usiambiakin Judan lapsia on päättänyt Christityrittulla; mutta he sanoit: Sinä rakkain Jesus! olet heillekin ajan kohonut.

Suureen ihmettelemiseen langettin näitten lasten rakkauden ylise Herran Jesuren tygö. Koska he sait käsinsä jongun kirjjan lehten, jonga päälle Jesuren Nimi prändätty oli, jonga he kyllä ymmärsit, ehkä ei he vielä ollut oppinet lukemaan kirjasta; niin owat he heilimillä kynelillä suuta andanet tälle pyhälle Nimelle, niin rakasta se heille oli. Molemmilla käsillä painoit he tämän Nimen rindansa päälle, ja wuodatit helleyden kynelitä palawasta rakkaudesta Herran Jesuren tygö.

Tämän jälkeen otettiin lapset opetettavaksi, ja Vanhemmat eroitettiin sanomattomassa surkeudessa pois heidän tulkians. Koska lapset määrättiin lukemaan, annettiin, niin hyvin Vanhemmille kuin muillekin Juudalaisille lupa, tulla Kirkkoon, ja panna lasten eteen heidän ajatuksensa, kuin heillä Evange-
liumin totuutta vastaan en. Koska he niin muodoin tulit tarperi asti opetettiin, kutsuttiin he Kirkkoon yhtenä päivänä jälkeen ruus-
len päivän, ja tunnustit uskonsa koko suuren Seurakunnan edessä, ja tulit Kastettiin Herr Magister Kamaanilda.

Kastesa kutsuttiin

Wankin: Constantina Fredrika.

Toinen: Sophia Johanna.

Kolmas: Maria Christina.

He olit kaste ottaneet Dian nimen Kirkkoon.

Sen Pyhän Kasteen jälkeen tehtiin seura-
wainen Rukous:

Herra Jesu! waikutta Sinä jokaisen lapsen sydämesä, Sinun pyhän Henges kaut-
ta, Sinun Jumaluden Sanas woimalla, yri
puhdas rakkaus Sinun ja Sinun kuolemas
työsi risin päällä, ettei nämät Judan lapset
wiimeisnä päivänä mahdais duomita monda
Christityn lasta. Waikuta myös meissä kai-
fisa yri oikein palawa rakkaus, että meidän
sydämem mahdais meidän Herran Jesuksen
sydämme kanssa yhdistetyri tulla ajasa ja
ajan kaiskusudesa, Amen.

Tämä

Tämä tapaus kolmen Israelitan Tyttärestä Berlinisä (*) on tapahtunut vuonna 1743. Sen viimeisen Preussin Kuningan, Fredric sen Toisen hallituksen aikana.

Mahdais tämä tehdä yhden syvän liitun jokaisen Opettajan sydämesä! Te Vanhemmat! Tehkät jo ajallans teidän lapsenne tuturi Jesuren ja Hänen autuuri tekeväisen oppinsa kanssa! Te lasten ystäväät ja nuorukaisen Johdattajat! Älkät olko kylmämieliset teidän opetustanne; lehoittakät nuorukaisia jo ajallans uhramaan teidän sydämens Jumalalle; ja elävään uskoon Jesuren Christuren päälle, käsittärensä Händä, niin kuin Hän on Jumalalta tehty, viisaunderi, wanhurskauder, pyhityseri ja lunastuseri. Edesauttakät yhdellä Christillisellä Esimerkillä teidän puoleldanne senkallaisia weroituria, siitä on tulewa suuri siunaus.

Te rakastetut Pojat ja Tyttäret! sallikat tämän mainitun Esimerkin Käydä oikein teidän sydämihinne ja koetelkät teitänne, jos teillä senkallinen palawa rakkaus on, sen teidän edestänne ulossanomattomisa kiwuisa häpiällisen ristin päällä kuolluen Jesuren tygö. Teidän oikeudella pidäissän halajaman Händä jällens rakasta ja tulla Hänen oikeiri Opetuslapsiri ja Seurajiri? Hän onain siis sen teildä kyllin ansainnut? Wältäkät sitte kaikkia pahoja ja turhia seuroja paremmin, kuin

*) Berlini on Brandenburgisa Eorannooalla, ja on tähän aikaan Wätköupungino koto Preussin Wölköunnosa; sillä Brandenburg on Preussis Wallan alla.

Kuin että waaraan jouduisitta ja mailman
 kansa hukkuisitta. Rukoilkaat meidän Urmi-
 an Jumalan ja Hänen Hengens woimaa, että
 Hän annais teille yhden uuden sydämen, ja
 wailuttais teisä sekä tahdon että woiman. —
 Te nuoret ystäwät! Koska teidän oma tun-
 donne teille sanoo, että teidän pitä käätyri
 tuleman, jos teidän pitä Jumalalle kelpä-
 man; niin älkät laumemman teidän sydän-
 dänne Hänelä kieltäkö, joka sitä warten
 tänne mailman tullut on, joka on katterim-
 man pillan ja häpiällisimmän kroleman kät-
 sinyt, Wapahaisans syndisitä. Onnelliset te,
 rakkat ystäwät! jos te wäätätte, andarenne
 teidän sydämenne Wapahatajalle. Ulosfano-
 matoin on teidän onnellisudenne, jos te
 alinomaisesa uskollisudesa elämänne löpym-
 asti, rakastatte teidän Wapahatajanne ja Hä-
 nesä riputte kiini, joka teidän kallista werel-
 läns ostanut on. Teillä on yri katomatoin,
 saastuttamatoin ja turmelematoin perindö,
 joka teille Laiwasa tallelle pandu on. —
 Hän, meidän suloisin Wapahatajam, meidän
 sieluim ainoa ystäwä, pangon siunaurens
 tähän kirjoitettuun Historiaan, ja tähän sy-
 dämelliseen waroitukseen, Hänen äärettömän
 rakkaudensa tähden, Amen.

317. III. 61.

H. H. mit ...

MFV 41683

X

